

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 907

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 588 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare.....	2–4
Decizia nr. 598 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală	4–6
Decizia nr. 601 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 și ale art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.236. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind autorizarea agenților aeronautici de handling RACR-AD-AAH, ediția 2/2015.....	9–15
2.373. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Manualului de procedură pentru evaluarea și selecția proiectelor depuse în cadrul apelurilor de propuneri de proiecte aferente măsurii 1 „Acțiuni pentru transferul de cunoștințe și acțiuni de informare” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 588**

din 1 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor**art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, excepție ridicată de Vlad Mihai Hendea în Dosarul nr. 65/84/2015 al Tribunalului Sălaj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 148D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 167D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, excepție ridicată de Dan Marian Hendea în Dosarul nr. 66/84/2015 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

7. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 dispune conexarea Dosarului nr. 167D/2015 la Dosarul nr. 148D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011 definesc în termeni lipsiți de echivoc noțiunea de efect psihoactiv și, prin urmare, pentru substanțele care au astfel de consecințe trebuie obținută o autorizație de la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor care atestă că produsul cu care s-au făcut anumite operațiuni nu este substituit. Prin urmare, destinatarii normei criticate pot afla dacă o anumită substanță este sau nu interzisă de lege. De altfel, dacă persoanele interesate respectă atât exigențele legii criticate, cât și pe cele prevăzute în alte acte normative, cum ar fi Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu

modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atunci pot să prevadă care sunt substanțele interzise de legiuitor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile nr. 6/A și nr. 7/A din 21 ianuarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 65/84/2015 și nr. 66/84/2015, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare**, excepție ridicată de Vlad Mihai Hendea și Dan Marian Hendea în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat (art. 367 din Codul penal), de trafic de droguri de mare risc (art. 2 din Legea nr. 143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare) și efectuarea fără drept de operațiuni cu produse susceptibile a avea efecte psihoactive (art. 16 din Legea nr. 194/2011).

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii susțin că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece nu există o definiție foarte clară și o ierarhizare a substanțelor interzise ori vreun tabel anexă, care să stabilească în mod clar care anume substanțe conțin efect psihoactiv. Prin urmare, legea nu este previzibilă, întrucât nu are un tabel anexă cu substanțele care pot face obiect al incriminării.

11. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 26 februarie 2014, care au următorul conținut:

— Art. 1: „*Prezenta lege stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare produse, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.*”;

— Art. 16: „(1) *Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.*

(2) *Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse despre care trebuia sau putea să prevadă că sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.*”

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și dispozițiile art. 21 alin. (3) referitor la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 paragraful 1 referitor la *Nicio pedeapsă fără lege*, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 78 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 14 aprilie 2014, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată o excepție de neconstituționalitate identică referitoare la dispozițiile art. 16 din Legea nr. 194/2011. Cu acel prilej, făcând trimitere și la Decizia nr. 134 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 17 aprilie 2013, Curtea a constatat că, motivat de necesitatea instituirii unor măsuri de prevenire, control și combatere a consumului de substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive, legiuitorul a înțeles să interzică orice operațiune cu astfel de produse până la obținerea autorizării de la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.).

18. Potrivit art. 9 din lege, dacă în urma evaluării se constată că produsul pentru care se solicită autorizarea este substituit, A.N.S.V.S.A. va comunica solicitantului refuzul de eliberare a autorizației și va notifica Ministerului Sănătății efectuarea demersurilor necesare pentru înscrierea substitutului în unul dintre tabelele din anexa la Legea nr. 393/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, A.N.S.V.S.A. ține și actualizează un registru special în care se înscriu operațiunile și produsele pentru care se emite autorizație,

precum și operatorii autorizați; datele din registru făcându-se publice prin afișare pe pagina de internet a instituției.

19. Așa fiind, interpretând sistematic dispozițiile Legii nr. 194/2011, Curtea a statuat că aceasta întrunește exigențele de claritate și previzibilitate, întrucât conținutul său este clar, inteligibil și lipsit de generalizări excesive, stabilind în art. 3 alin. (3) și (4) că la aprecierea rezonabilă a caracterului de produs susceptibil de a avea efecte psihoactive se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului, caracteristicile produsului, în principal compoziția, sau lipsa indicării acestora, consumul, ca destinație previzibilă a produsului, și prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație ori informație referitoare la acestea sau chiar lipsa lor.

20. Prin urmare, autorul excepției, deși a comercializat substanțe al căror regim juridic, conținut, caracteristici, compoziție chimică nu îi erau cunoscute, pornește, în absența oricăror elemente certe, de la premisa că acestea nu puteau fi substituit în sensul art. 2 lit. a) din Legea nr. 194/2011. Acest raționament contrazice tocmai faptele comise, pentru că, dacă nu se cunosc caracteristicile unui produs, nu au cum să fie evidente beneficiile sau cel puțin rațiunile pentru care este pus în vânzare.

21. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în *Cauza Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68, și Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35). Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune (a se vedea, între altele, Hotărârea din 13 iulie 1995, pronunțată în *Cauza Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, paragraful 37). Acest lucru se întâmplă de obicei cu profesioniștii, obișnuiți să facă dovada unei mari prudențe în exercitarea meseriei lor. De asemenea, se poate aștepta de la ei să acorde o atenție deosebită evaluării riscurilor pe care le implică (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35).

22. Prin urmare, Legea nr. 194/2011 îndeplinește atât condiția accesibilității, prin aceea că a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind adusă la cunoștința destinatarilor săi, cât și condiția previzibilității, nelăsând loc de arbitraru ori echivoc.

23. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus precizate își păstrează, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 194/2011, care nu face altceva decât să stabilească cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare *produse*, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Mihai Hendea și Dan Marian Hendea în dosarele nr. 65/84/2015 și nr. 66/84/2015 ale Tribunalului Sălaj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 598

din 1 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Schütz în Dosarul nr. 11.810/63/2014/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 298D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se susține că deciziile Curții Constituționale nr. 552 din 16 iulie 2015 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014 sunt incidente și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 31 din 26 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.810/63/2014/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Schütz într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, prin care a fost respinsă excepția invocată de către aceeași parte cu privire la contestarea nelegalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 27, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că judecătorului de cameră preliminară îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și că, în concepția legiuitorului, această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Plecând de la aceste considerente se arată că, atâta vreme cât judecătorul de cameră preliminară este investit cu o funcție judiciară separată de funcția de judecată și întrucât procedura de cameră preliminară este o fază a procesului penal distinctă de urmărirea penală și de judecată, cumularea funcției judiciare prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală cu funcția judiciară prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. d) din același cod încalcă dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține că, întrucât judecătorul de cameră preliminară este chemat să se pronunțe asupra legalității trimiterii în judecată, a actelor de urmărire penală și a probelor, acesta își formează o opinie bine conturată asupra cauzei înaintea exercitării funcției de judecată.

Se arată, totodată, că imparțialitatea judecătorului de cameră preliminară care exercită funcția de judecată este afectată de faptul că acesta ia cunoștință de probele administrate în cauză înaintea începerii judecății.

6. Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că, pe de o parte, funcția de verificare a legalității trimiterii în judecată nu este incompatibilă cu funcția de judecată, iar, pe de altă parte, participanților la procesul penal le este garantat dreptul la un proces echitabil, în această etapă a procesului penal, câtă vreme împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, conform dispozițiilor art. 345 din Codul de procedură penală, poate fi formulată contestație, potrivit art. 347 din același cod.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că instituția camerei preliminare a fost concepută în scopul înlăturării duratei excesive a procedurii soluționării cauzelor penale și că aceasta răspunde exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal. Referitor la posibilitatea judecătorului de cameră preliminară competent să se pronunțe asupra legalității trimiterii în judecată de a exercita și funcția de judecată în cauză, conform art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, se susține că o astfel de competență nu este de natură a afecta dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, fiind în interesul înlăturării justiției ca judecătorul care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală să se pronunțe asupra fondului cauzei. Se mai susține că aprecierea făcută în dosar de către judecătorul de cameră preliminară nu poate influența soluția pronunțată cu privire la fondul cauzei. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată*”.

12. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie

2015, a reținut că soluția legislativă cuprinsă în art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, este neconstituțională. În acest sens, s-a reținut prin decizia anterior citată că încheierea prin care se dispune începerea judecății are valențele unui act de sesizare a instanței de judecată, fapt care imprimă posibilității aceluiași judecător de a se pronunța și asupra fondului o lipsă de imparțialitate. De aceea, spre deosebire de procedura prevăzută de art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală, unde acuzația în materie penală a fost realizată deja, în cazul plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimitere sau neurmărire penală dispuse de procuror, judecătorul de cameră preliminară astfel competent nu poate să exercite și funcția de judecată pe fond, deoarece caracterul *sui generis* al încheierii pronunțate în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală preia în mod vădit activitatea specifică exercitării funcției de urmărire penală. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 26 ianuarie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea Deciziei nr. 552 din 16 iulie 2015, după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

14. Prin aceeași decizie, paragraful 19, dar și prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, paragraful 19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 353 din 7 mai 2015, paragraful 12, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 29 iunie 2015, instanța de contencios constituțional a respins excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Cu aceste prilejuri, Curtea Constituțională a arătat că este în interesul înlăturării actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, totodată, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45).

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, excepție ridicată de Maria Schütz în Dosarul nr. 11.810/63/2014/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Schütz în Dosarul nr. 11.810/63/2014/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, este constituțională în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601

din 1 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 222 și ale art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 din Codul de procedură penală, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 361 din 7 mai 2015, și de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții criticate. Se arată că Decizia nr. 361 din 7 mai 2015 este relevantă și cu privire la acestea din urmă.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—222 și ale art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Alexandru Dumitru-Rădulescu și Cătălin Dumitru în Dosarul nr. 136/35/P/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 364 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

4. Prin Încheierea din 19 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 136/35/P/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218—222 și ale art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cătălin Alexandru Dumitru-Rădulescu și Cătălin Dumitru într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la luare de mită și complicitate la spălare de bani, și, respectiv, luare de mită și spălare de bani.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 218—222 și ale art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală, prin neprevăderea unei durate maxime pentru care poate fi dispusă măsura arestului la domiciliu, atât în procedura de cameră preliminară, cât și în cursul judecății, încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se susține că, în acest fel, măsura arestului la domiciliu tinde să devină o formă de executare a pedepsei.

6. Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, într-adevăr, textele criticate nu prevăd, în mod expres, o durată maximă pentru care poate fi dispusă măsura arestului la domiciliu, dar că din interpretarea sistematică a prevederilor secțiunilor a 5-a, a 6-a și a 7-a ale capitolului I „Măsuri preventive” din titlul V al Părții generale a Codului de procedură penală rezultă că, în cursul judecății în primă instanță, măsura arestului la domiciliu, la fel ca și măsura arestării preventive, nu poate depăși un termen rezonabil și nu poate fi mai mare decât jumătatea maximului special prevăzut de lege pentru infracțiunea care face obiectul sesizării instanței de judecată, în toate cazurile durata arestării preventive neputând depăși 5 ani. Se face, de asemenea, referire la dispozițiile art. 241 alin. (11) teza a doua din Codul de procedură penală, conform cărora atât arestarea preventivă, cât și arestul la domiciliu încetează de drept, în cursul judecății în primă instanță, la împlinirea duratei maxime prevăzute de lege.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 218—222 și ale art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală. Din analiza criticii de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorii criticii, în realitate, prevederile art. 222 și art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 222: *Durata arestului la domiciliu*

„(1) În cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile.

(2) Arestul la domiciliu poate fi prelungit, în cursul urmăririi penale, numai în caz de necesitate, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), prelungirea arestului la domiciliu poate fi dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în

grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul unde s-a constatat săvârșirea infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți este sesizat în vederea prelungirii măsurii de către procuror, prin propunere motivată, însoțită de dosarul cauzei, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.

(5) Judecătorul de drepturi și libertăți, sesizat potrivit alin. (4), fixează termen de soluționare a propunerii procurorului, în camera de consiliu, mai înainte de expirarea duratei arestului la domiciliu și dispune citarea inculpatului.

(6) Participarea procurorului este obligatorie.

(7) Judecătorul de drepturi și libertăți admite sau respinge propunerea procurorului prin încheiere motivată.

(8) Dosarul cauzei se restituie organului de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la expirarea termenului de formulare a contestației.

(9) Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul urmăririi penale, este de 180 de zile.

(10) Durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu nu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale.

(11) Dispozițiile art. 219 alin. (4)—(6) se aplică în mod corespunzător.

(12) În procedura de cameră preliminară și în cursul judecății, măsura arestului la domiciliu poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult 30 de zile. Dispozițiile art. 239 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 241: alin. (11) lit. a): *Încetarea de drept a măsurilor preventive*

„(1) Arestarea preventivă și arestul la domiciliu încetează de drept:

a) în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății în primă instanță, la împlinirea duratei maxime prevăzute de lege.”.

11. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 23 cu privire la libertatea individuală, art. 25 privind libera circulație, art. 26 referitor la viața intimă familială și privată, art. 32 cu privire la dreptul la învățătură și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 361 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 12 iunie 2015, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—222 și art. 241 alin. (11) lit. a) din Codul de procedură penală, a constatat că dispozițiile art. 222 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale. S-a reținut, în acest sens, prin decizia anterior arătată, că normele procesual penale ale art. 222 din Codul de procedură penală, prin faptul că nu reglementează nici termenele pentru care poate fi dispusă măsura arestului la domiciliu și nici durata maximă a acestei măsuri în procedura de cameră preliminară și de judecată în primă instanță, sunt neconstituționale, de vreme ce organele judiciare pot dispune măsura arestului la domiciliu pentru perioade nelimitate de timp, pe cale de consecință fiind restrâns, în mod nelimitat temporal, exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale vizate de conținutul acestei măsuri. Astfel, Curtea a constatat că o asemenea restrângere este neconstituțională,

Întrucât încalcă principiul proporționalității, afectând substanța drepturilor fundamentale vizate, nerezumându-se la restrângerea exercițiului acestora.

13. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 19 februarie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin Decizia nr. 361 din 7 mai 2015, după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 din Codul de procedură penală să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

14. De asemenea, Curtea constată că prin Decizia nr. 361 din 7 mai 2015, anterior referită, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, a respins excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 218—221 și art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

15. Referitor la prevederile art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, prin decizia anterior referită, Curtea a reținut că acestea reglementează două cazuri de încetare de drept aplicabile exclusiv măsurii arestului la domiciliu și arestării preventive, respectiv în cursul urmăririi penale sau în cursul judecării în primă instanță, la împlinirea duratei maxime prevăzute de lege; în apel, dacă durata măsurii a atins durata

pedepsei pronunțate în hotărârea de condamnare. Totodată, Curtea a observat că art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală reglementează, ca o primă modalitate de încetare de drept a măsurilor preventive, expirarea termenelor prevăzute de lege. Astfel, din interpretarea sistematică a normelor procesual penale precitate reiese necesitatea reglementării în cuprinsul legii procesual penale a termenelor și a duratei maxime pentru care poate fi dispusă măsura arestului la domiciliu, în procedura de cameră preliminară și de judecată în primă instanță, având în vedere și faptul că, în ceea ce privește măsurile preventive pentru care legea prevede o durată maximă, împlinirea acesteia are ca efect încetarea de drept a măsurii, punerea în libertate a inculpatului și ridicarea celorlalte restricții impuse, o astfel de reglementare având caracter de ocrotire și de garanție împotriva unei prelungiri ilegale a măsurii preventive dispuse. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că, deși prevederile art. 241 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilesc același regim juridic, sub aspectul cazurilor de încetare de drept, atât pentru măsura arestului la domiciliu, cât și pentru măsura arestului preventiv, nereglementarea duratei maxime pentru care poate fi dispus arestul la domiciliu în procedura de cameră preliminară și de judecată în primă instanță atrage ineficiența acestor prevederi, iar nu neconstituționalitatea lor.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, apreciem că atât soluția, cât și considerentele deciziei invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Alexandru Dumitru-Rădulescu și Cătălin Dumitru, în Dosarul nr. 136/35/P/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Alexandru Dumitru-Rădulescu și Cătălin Dumitru în Dosarul nr. 136/35/P/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind autorizarea agenților aeronautici de handling RACR-AD-AAH, ediția 2/2015

În temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română privind autorizarea agenților aeronautici de handling RACR-AD-AAH, ediția 2/2015, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Certificatele de autorizare emise de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” agenților aeronautici de handling până la data intrării în vigoare a prezentului ordin sunt valabile până la expirarea lor.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.245/2008 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind autorizarea agenților aeronautici de handling — RACR-AD-AAH, ediția 1/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 21 octombrie 2008, se abrogă.

p. Ministrul transporturilor,
Maria Magdalena Grigore,
secretar de stat

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 1.236.

ANEXĂ

REGLEMENTAREA AERONAUTICĂ CIVILĂ ROMÂNĂ privind autorizarea agenților aeronautici de handling RACR-AD-AAH, ediția 2/2015

CAPITOLUL 1 Generalități

1.1. Scop

(1) Scopul prezentei reglementări de aeronautică civilă este stabilirea cadrului reglementat necesar pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la evaluarea, autorizarea și supravegherea organizațiilor care desfășoară activități de handling la sol.

(2) Autoritatea Aeronautică Civilă Română evaluează, autorizează și supraveghează organizațiile care desfășoară activități de handling în baza atribuțiilor care îi revin în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare, și ale ordinelor ministrului transporturilor aplicabile.

(3) Pentru a putea desfășura activități de handling pe un aerodrom din România, agentul aeronautic trebuie:

- (i) să dețină un certificat de autorizare valabil, emis de AACR în condițiile prezentei reglementări; și
- (ii) să aibă acordul, cel puțin de principiu, al operatorului/administratorului de aerodrom pe care își va desfășura activitatea (în cazul în care agentul aeronautic este diferit de operatorul/administratorul de aerodrom în cauză), cu respectarea reglementărilor în vigoare privind accesul liber pe piața serviciilor de handling.

(4) Autorizarea unei organizații care solicită să desfășoare activități aeronautice de handling la sol se efectuează de AACR în scopul constatării și certificării capacității solicitantului de a desfășura activitățile respective de handling la sol în condiții de siguranță.

(5) AACR supraveghează agenții aeronautici de handling în scopul asigurării că aceștia respectă cerințele aplicabile și se conformează permanent prevederilor reglementărilor aeronautice aplicabile, fără să afecteze siguranța zborului.

1.2. Aplicabilitate

(1) Prevederile prezentei reglementări se aplică organizațiilor (persoane juridice) care solicită AACR autorizarea pentru desfășurarea de activități de handling la sol, precum și celor care dețin o autorizație de agent aeronautic de handling.

(2) Prezenta reglementare stabilește condițiile și cerințele generale pentru autorizarea agenților aeronautici de handling, pentru acordarea certificatului de autorizare, pentru modificarea acestuia, pentru prelungirea perioadei de autorizare și pentru supravegherea activității agenților aeronautici autorizați.

(3) Autorizarea și supravegherea agenților aeronautici de handling se tarifează conform prevederilor legale în vigoare.

(4) AACR poate să restricționeze, să suspende sau să anuleze autorizarea unui agent aeronautic de handling dacă nu sunt menținute condițiile de autorizare și/sau cerințele impuse de AACR. Restricționarea, suspendarea, anularea autorizării unui agent aeronautic civil nu presupun rambursarea tarifelor stabilite conform prevederilor legale, achitate pentru serviciile prestate de AACR.

(5) Pentru realizarea scopului proceselor de autorizare și supraveghere a organizațiilor care desfășoară activități de handling la sol, AACR poate impune cerințe și/sau solicita date suplimentare față de prevederile prezentei reglementări, cu respectarea prevederilor reglementărilor aeronautice naționale și/sau internaționale aplicabile.

(6) Suplimentar față de prevederile prezentei reglementări pot fi utilizate cerințe, recomandări și/sau practici aeronautice, de la caz la caz, conținute în edițiile curente, amendate la zi, ale următoarelor documente de aviație civilă:

- (i) IATA Airport Handling Manual;
- (ii) standarde europene pentru echipamente de aerodrom;
- (iii) alte documente emise de organizații aeronautice internaționale la care România este parte, aplicabile în România și care vor intra în vigoare după data emiterii prezentei reglementări.

1.3. Documente de referință

(1) Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

(2) Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare;

(3) Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.185/2006 privind desemnarea Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” ca autoritate națională de supervizare, organism tehnic specializat pentru îndeplinirea funcției de supervizare a siguranței zborului în aviația civilă, la nivel național;

(4) Reglementarea aeronautică civilă română privind transportul aerian al bunurilor periculoase, RACR-TABP, ediția în vigoare;

(5) Proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă privind transportul aerian de bunuri periculoase, PIAC-TABP, ediția curentă;

(6) Reglementarea aeronautică civilă română privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi — RACR-APSH, ediția 03/2007, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 101/2007.

1.4. Definiții și abrevieri

1.4.1. Definiții. În sensul prezentei reglementări, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

(1) *aerodrom* — suprafață definită (inclusiv toate clădirile, instalațiile și echipamentele) pe pământ sau pe o structură fixă, pe o structură fixă sau pe o structură flotabilă pe suprafața apei, destinată a fi utilizată în totalitate sau în parte pentru sosirea, plecarea și mișcarea la sol a aeronavelor;

(2) *agent aeronautic de handling* — persoană juridică autorizată să desfășoare activități aeronautice de handling la sol;

(3) *anexă la certificatul de autorizare* — documentul care precizează activitățile autorizate care pot fi desfășurate pe aerodrom de deținătorul autorizării ca agent aeronautic de handling (constituindu-se ca parte integrantă din acesta);

(4) *anulare* — retragerea de către AACR a documentului de autorizare, ca urmare a nerespectării condițiilor care au stat la baza autorizării sau a cerințelor impuse de AACR. În acest caz sunt anulate toate drepturile acordate prin autorizarea respectivă și obligațiile aferente, iar după anulare organizația nu mai poate desfășura activități sau emite documente în baza autorizării, fiind obligată să elimine din documentele sale toate referirile la aceasta;

(5) *audit* — proces sistematic, independent și documentat pentru obținerea dovezilor de audit și evaluarea acestora în mod obiectiv cu scopul de a determina în ce măsură sunt îndeplinite criteriile de audit;

(6) *autorizare* — confirmare oficială acordată de AACR printr-un document eliberat în conformitate cu prevederile reglementărilor aeronautice române, prin care se atestă capacitatea deținătorului de a desfășura activitățile aeronautice civile menționate în acest document;

(7) *evaluare* — ansamblu de activități de constatare a îndeplinirii/neîndeplinirii de către o organizație a condițiilor impuse pentru autorizarea ca agent aeronautic civil;

(8) *facilități* — sistemele și instalațiile care sunt construite sau instalate în interiorul sau exteriorul perimetrului aerodromului și sunt utilizate pentru desfășurarea activităților autorizate;

(9) *handling* — ansamblul serviciilor specializate și baza materială asociată acestora, asigurate la sol aeronavelor, pasagerilor, bagajelor, mărfurilor și poștei;

(10) *mentenanță* — totalitatea operațiilor de întreținere și reparație ale unui sistem tehnic;

(i) totalitatea lucrărilor de întreținere tehnică programată efectuate la intervale de timp predeterminate în scopul de a evita defectarea sau degradarea facilităților;

(ii) totalitatea reparațiilor efectuate după apariția unui defect, în scopul restabilirii echipamentelor și facilităților la starea de îndeplinire a funcțiilor specificate;

(11) *operator al aerodromului* — persoană fizică sau juridică, având în responsabilitate operarea unui aerodrom aflat în proprietatea publică ori în proprietatea privată a unor persoane fizice ori juridice;

(12) *restricționare* — retragere temporară de către AACR a unor drepturi dintre cele acordate unei organizații autorizate prin documentele de autorizare; restricționarea constituie un caz particular de suspendare;

(13) *subcontractare* — încheierea unui contract de către un agent aeronautic de handling, în calitatea sa de contractor principal, sau, în mod excepțional de către un utilizator al aerodromului care recurge la handling propriu, cu un terț denumit „subcontractant”, în cadrul căruia subcontractantului i se solicită să execute una sau mai multe categorii (sau subcategoriile) de servicii de handling la sol;

(14) *suspendare* — retragere temporară de către AACR a drepturilor acordate unui agent autorizat, ca urmare a nerespectării condițiilor care au stat la baza autorizării și/sau a cerințelor impuse de AACR; în acest caz, autorizarea rămâne valabilă, dar nicio activitate invocând autorizarea nu poate fi desfășurată în perioada suspendării; drepturile care decurg din autorizare pot fi restabilite atunci când AACR constată că circumstanțele care au cauzat suspendarea au fost corectate, iar organizația poate demonstra din nou conformarea deplină cu cerințele aplicabile;

(15) *utilizator al aerodromului* — orice persoană fizică sau juridică, responsabilă pentru transportul pasagerilor, al poștei și/sau al mărfurilor, pe calea aerului, de la sau către aerodromul în cauză.

1.4.2. Abrevieri

AACR — Autoritatea Aeronautică Civilă Română

AHM — Manual de handling pentru aeroporturi (Airport Handling Manual)

IATA — Asociația Internațională a Transportatorilor Aerieni (International Air Transport Association)

OACI — Organizația Internațională a Aviației Civile
(International Civil Aviation Organization)

RACR — Reglementare aeronautică civilă română

CAPITOLUL 2

Activități aeronautice civile în domeniul serviciilor de handling la sol

2.1. Categoriile de activități aeronautice civile în domeniul serviciilor de handling la sol

(1) Activitățile aeronautice de handling la sol sunt activități care trebuie să se conformeze unor cerințe specifice, stabilite prin reglementările aeronautice naționale și internaționale aplicabile și prin proceduri și instrucțiuni de aviație civilă, în legătură cu realizarea siguranței zborului, regularității și eficienței traficului aerian.

(2) Categoriile de activități de handling supuse autorizării sunt următoarele:

1. handling pasageri și bagaje;
2. controlul masei și centrului;
3. handling la aeronavă;
4. degivrare/antigivrare;
5. Alimentarea aeronavelor cu combustibil;
6. handling marfă și poștă.

Procesele privind autorizarea activităților de handling vor fi dezvoltate în proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(3) Categoriile de activități aeronautice de handling la sol au codul „AAH”.

(4) În vederea desfășurării activităților aeronautice de handling menționate la alin. (2), organizațiile care solicită să fie autorizate de AACR vor respecta prevederile prezentei reglementări.

CAPITOLUL 3

Cerințe pentru autorizarea și menținerea autorizării agenților aeronautici de handling

3.1. Cerințe generale

(1) Organizația care solicită autorizarea ca agent aeronautic de handling trebuie să fie constituită și să funcționeze în conformitate cu prevederile legislației naționale aplicabile sau, în cazul unei organizații din alt stat, în conformitate cu prevederile legislației aplicabile a statului respectiv.

(2) Domeniul de activitate pentru care se solicită autorizarea trebuie să se regăsească în obiectul de activitate declarat și înregistrat legal.

(3) Organizația care solicită autorizarea ca agent aeronautic de handling trebuie să facă dovada că dispune de capacități organizatorice, financiare, tehnice și operaționale adecvate specificului activității, inclusiv de personalul necesar, pentru a îndeplini cerințele de siguranță a zborului și securitate aeronautică aplicabile.

(4) Activitățile de profil trebuie să fie organizate, conduse și executate pe bază de:

- (i) proceduri operaționale detaliate, constituite în Manualul operațional de handling la sol;
- (ii) sisteme de management al calității și siguranței, definite în manuale corespunzătoare și implementate la nivelul organizației;
- (iii) alte documente echivalente, acceptate de AACR.

(5) Pe durata procesului de autorizare și a perioadei de valabilitate a certificatului de autorizare, organizația:

- (i) este supusă activităților de audit/inspecție și de supraveghere executate de AACR;
- (ii) trebuie să se conformeze cerințelor specifice stabilite de AACR și să adopte măsurile corective necesare pentru înlăturarea neregulilor constatate cu ocazia inspecțiilor sau auditurilor (dacă este cazul).

3.2. Cerințe privind personalul

(1) Organizația care solicită autorizarea ca agent aeronautic de handling trebuie să dispună de personal competent (instruit, atestat, autorizat sau licențiat, după caz, conform normelor legale în vigoare) pentru a putea desfășura activitățile aeronautice preconizate. Cerințele minimale privind instruirea personalului vor fi detaliate în proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(2) Personalul implicat în activități de handling la sol trebuie să cunoască și să aplice curent reglementările/standardele aeronautice naționale și internaționale referitoare la domeniul de activitate pentru care este autorizat și pe cele în legătură cu siguranța zborului și securitatea aeronautică.

3.3. Cerințe privind echipamente și facilități

(1) Echipamentele, utilajele, sistemele și instalațiile utilizate pentru activitățile de handling la sol trebuie să corespundă specificațiilor tehnice și cerințelor operaționale (inclusiv cele ale operatorului de aerodrom pe care își desfășoară activitatea) și să fie autorizate sau acceptate în prealabil de AACR în conformitate cu proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(2) (i) Organizația trebuie să implementeze și să mențină un program de mentenanță pentru echipamente și facilități, precum și un sistem de evidență și de înregistrări ale stării tehnice a acestora.

(ii) Operatorii echipamentelor trebuie să fie pregătiți corespunzător și să dețină avizele, autorizațiile sau atestările necesare (de exemplu, permise de conducere) în conformitate cu legislația națională și cu regulamentul de circulație pe aerodrom în vigoare.

CAPITOLUL 4

Procesul de autorizare a agenților aeronautici de handling

4.1. Semnificația autorizării

(1) Certificatul de autorizare emis de AACR în conformitate cu prevederile prezentei reglementări:

- (i) atestă faptul că organizația are capacitatea tehnică, organizatorică și operațională de a desfășura activitățile de handling autorizate pe aerodromurile din România;
- (ii) obligă deținătorul să își îndeplinească toate responsabilitățile care decurg din autorizare, potrivit prevederilor legale.

(2) În procesul autorizării, organizația trebuie să facă dovada că:

- (i) are capacitatea de a desfășura activitatea pentru care a cerut autorizarea la standardul de calitate impus de domeniul aeronautic civil și se conformează cerințelor de siguranță a zborului;
- (ii) se conformează cerințelor de echipare impuse de natura/specificul și amploarea/extinderea activității preconizate;
- (iii) are stabilite sarcini și responsabilități pentru personalul angajat în activitățile supuse autorizării, conform prevederilor prezentei reglementări;
- (iv) personalul este încadrat într-un program de instruire inițială și recurentă;
- (v) are stabilite proceduri conforme cu prezenta reglementare și cu celelalte reglementări aeronautice sau proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă aplicabile;
- (vi) personalul cunoaște și respectă procedurile operaționale și normele tehnice prevăzute de manualul operațional al organizației;
- (vii) are stabilit și implementează un sistem funcțional de control și monitorizare a activităților supuse autorizării;

- (viii) are stabilit și implementează un sistem de management al siguranței (politica, obiectivele, procedurile și instrucțiunile de lucru, modalitățile de raportare etc.);
- (ix) a desemnat una sau mai multe persoane cu responsabilități în implementarea sistemelor de management al siguranței și de supraveghere a menținerii condițiilor de autorizare;
- (x) deține resurse financiare suficiente și are perspectiva de realizare a activității propuse;
- (xi) a încheiat o asigurare pentru daune produse terților;
- (xii) deține un document emis de operatorul/administratoarea de aerodrom pe care urmează să opereze, prin care se atestă, cel puțin de principiu, acceptul acestuia pentru operarea pe aerodrom (în cazul unui agent aeronautic de handling diferit de operatorul/administratoarea de aerodrom în cauză);
- (xiii) în cazul subcontractării activităților, deține contract pentru activitățile respective;
- (xiv) există o procedură comună de colaborare cu terții (de exemplu, cu operatorul/administratoarea aerodromului, pentru organizațiile de handling independente, cu furnizorul de servicii de control al traficului aerian pe aerodrom etc.);
- (xv) are stabilit un sistem de raportare a incidentelor/accidentelor de aviație, electronic sau manual, conform reglementărilor de aviație civilă specifice.

4.2. Etapele autorizării

(1) Procesul de autorizare a unei organizații ca agent aeronautic de handling cuprinde următoarele etape:

- (i) solicitarea autorizării;
  - (ii) evaluarea documentației pentru autorizare;
  - (iii) pregătirea auditului și evaluarea organizației la fața locului;
  - (iv) acordarea certificatului de autorizare.
- (2) (i) Durata procesului de evaluare pentru autorizarea inițială este de maximum 60 de zile calendaristice de la data depunerii cererii de autorizare dacă documentația depusă este completă și nu necesită documente suplimentare.
- (ii) Dacă AACR constată că documentația este incompletă sau sunt necesare date suplimentare, perioada de autorizare de 60 de zile calendaristice se va prelungi corespunzător perioadei necesare organizației de a transmite la AACR datele și/sau documentele solicitate.

4.3. Autorizarea inițială

(1) Solicitarea autorizării

- (i) Pentru autorizarea inițială și obținerea certificatului de autorizare ca agent aeronautic de handling, solicitantul trebuie să prezinte la AACR cererea de autorizare însoțită de documentația necesară autorizării în format electronic și pe suport hârtie, stabilită în conformitate cu proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.
- (ii) Solicitantul va fi informat de AACR asupra conținutului și formei documentației-suport necesare autorizării/acceptării, precum și asupra etapelor procedurii de autorizare.

4.4. Evaluarea documentației în vederea autorizării

(1) În etapa de verificare a documentației pentru autorizare, AACR efectuează analiza de fond a documentelor prezentate: conținutul, modul de întocmire și de prezentare, informațiile declarate de solicitant în legătură cu organizația și cu activitățile propuse pentru autorizare, nivelul de documentare referitor la

prevederile legislației naționale și ale reglementărilor aeronautice aplicabile etc.

(2) Analiza documentelor prezentate de solicitant în vederea autorizării se efectuează la sediul AACR.

(3) La verificarea cererii pentru autorizare și a documentelor specifice organizației necesare pentru autorizare, AACR urmărește:

- (i) datele de identificare declarate de solicitant;
- (ii) împuternicirea, în cazul în care solicitantul este reprezentat de altă persoană;
- (iii) actele constitutive, cu toate completările și modificările ulterioare;
- (iv) detalii despre activitățile pentru care se solicită autorizarea; experiența de profil acumulată;
- (v) dovada plății tarifului convenit AACR pentru activitatea de evaluare în vederea autorizării;
- (vi) documente de autorizare/certificare/calificare, prevăzute de legislația și actele normative în vigoare, emise de autoritățile de stat competente, inclusiv pentru asigurarea protecției muncii, prevenirii și stingerii incendiilor și protecției mediului înconjurător, dotările tehnice și măsurile adoptate pentru menținerea condițiilor din aceste domenii;
- (vii) structura organizatorică; atribuțiile și responsabilitățile funcțiilor de conducere;
- (viii) atribuțiile compartimentelor prestatoare ale activităților pentru care se solicită autorizarea;
- (ix) procedurile de sistem, procedurile operaționale (inclusiv proceduri referitoare la activități care implică sau ar putea implica bunuri periculoase), instrucțiunile de lucru specifice activităților pentru care se solicită autorizarea, măsurile de protecția muncii;
- (x) facilitățile tehnice specifice și facilitățile conexe, programele de întreținere și reparații, procedurile de control etc.;
- (xi) programul de instruire, calificare și perfecționare profesională a personalului de conducere și de execuție implicat în activitățile pentru care se solicită autorizarea;
- (xii) modalitățile de planificare, organizare, lansare, derulare, control și înregistrare a activităților pentru care se solicită autorizarea;
- (xiii) structura organizatorică aferentă sistemului de management al siguranței; atribuții și responsabilități pe funcții și la toate nivelurile organizației;
- (xiv) alte elemente de evaluare, specifice activităților aeronautice de handling pentru care se solicită autorizarea.

(4) În cazul în care sunt necesare precizări suplimentare, modificări și/sau completări la documentația pentru autorizare, AACR va cere în scris solicitantului informațiile respective.

(5) Organizația care solicită autorizarea ca agent aeronautic civil de handling trebuie să întocmească și să mențină la zi documentele care stau la baza autorizării.

(6) Organizația care solicită autorizarea ca agent aeronautic civil de handling își asumă și poartă integral responsabilitatea pentru autenticitatea informațiilor/datelor furnizate AACR.

4.5. Evaluarea organizației la fața locului

(1) După acceptarea documentației înaintate pentru autorizare, AACR va evalua organizația la fața locului. În această etapă, AACR urmărește concordanța datelor declarate cu situația reală a organizației și completarea informațiilor necesare la evaluarea capacității organizației de a desfășura în condiții de siguranță activitatea (activitățile) pentru care solicită autorizarea.

(2) Evaluarea la fața locului se realizează prin audituri și inspecții în zonele de activitate care au legătură directă cu obiectul autorizării, după caz, astfel:

- (i) la sediul solicitantului;
- (ii) în sectoarele de activitate;
- (iii) în orice alte zone considerate de inspectorii AACR necesar a fi vizitate.

4.6. Acordarea certificatului de autorizare

(1) (i) La finalizarea evaluării, inspectorii AACR vor întocmi un raport de evaluare în care vor consemna aspectele constatate, eventualele diferențe identificate față de cerințele aplicabile, precum și propuneri privind acordarea sau neacordarea certificatului de autorizare, eventualele restricții la operațiunile/activitățile autorizate.

(ii) În situația în care se constată că organizația îndeplinește condițiile de autorizare în totalitate sau cu limite, AACR decide acordarea sau neacordarea certificatului de autorizare în baza concluziilor prezentate în raportul de evaluare menționat.

(2) Formatul, structura și conținutul raportului de evaluare și a certificatului de autorizare se stabilesc de AACR prin proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(3) Termenul de valabilitate a certificatului de autorizare inițială este de 1 an de la data emiterii.

(4) AACR eliberează certificatul de autorizare după ce are confirmarea că solicitantul autorizării a efectuat plata diferenței de tarif (regularizare postcalcul), după caz, pentru activitățile desfășurate de AACR.

(5) (i) Certificatul de autorizare emis de AACR se transmite solicitantului, însoțit de exemplarul original al raportului de evaluare.

(ii) Câte un exemplar-martor al certificatului de autorizare și al raportului de evaluare se păstrează la AACR.

(6) După primirea certificatului de autorizare, deținătorul acestuia are statut de agent aeronautic de handling și poate desfășura activitățile autorizate pe aerodromurile din România pentru care a primit autorizarea — în condițiile și cu restricțiile stabilite de AACR.

(7) După emiterea certificatului de autorizare, AACR include agentul aeronautic titular în procesul specific de supraveghere, potrivit prevederilor prezentei reglementări.

(8) În cazul refuzului de a acorda certificatul de autorizare sau în cazul nerecunoașterii competenței unui agent, decizia respectivă, însoțită de motivele care au stat la baza adoptării ei, se comunică de AACR solicitantului autorizației, în scris, în termen de 30 de zile lucrătoare de la luarea deciziei.

(9) În cazul neacordării certificatului de autorizare, solicitantul poate să conteste decizia la AACR, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei. AACR va transmite către solicitant în termen de 30 de zile lucrătoare decizia de menținere sau revocare a neacordării autorizării.

4.7. Prelungirea perioadei de autorizare

(1) Condiții de prelungire a perioadei de autorizare:

- (i) agentul aeronautic îndeplinește condițiile prevăzute la secțiunea 4.1 alin. (2);
- (ii) agentul aeronautic își asumă respectarea tuturor reglementărilor și normelor legale în vigoare;
- (iii) agentul aeronautic îndeplinește obligațiile de plată a serviciilor prestate de AACR;
- (iv) nu există rapoarte de constatare sau reclamații primite de AACR privind deficiențe de fond ale activității organizației care solicită prelungirea;
- (v) instituțiile abilitate ale statului nu au constatat deficiențe nesoluționate în activitatea desfășurată de organizația care solicită prelungirea, în perioada de valabilitate a certificatului.

(2) Solicitarea prelungirii perioadei de autorizare se face cu 45 de zile înainte de expirarea datei de valabilitate, printr-o cerere depusă la AACR, însoțită de raportul de autoevaluare, al cărui conținut minimal va fi stabilit în conformitate cu proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(3) Procesul de evaluare parcurge ciclul descris în secțiunile 4.4—4.6, adaptat la specificul solicitării.

(4) Prelungirea perioadei de autorizare se face pe baza raportului întocmit în urma evaluării agentului aeronautic în cauză și în conformitate cu prevederile secțiunii 4.6.

(5) Prelungirea perioadei de autorizare se face prin emiterea de către AACR a unui nou certificat de autorizare.

(6) Autorizarea se prelungește pentru o perioadă de până la 3 ani, în funcție de nivelurile de siguranță și calitate asigurate, de serviciile prestate conform categoriilor de activități aeronautice autorizate, de starea tehnică a facilităților deținute, de experiența profesională a personalului, de neconformitățile și/sau deficiențele constatate anterior, de alte criterii specifice de evaluare a performanței și competenței organizației (inclusiv aprecieri/calificative din partea beneficiarilor) detaliate prin proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(7) După emiterea certificatului de autorizare, AACR declanșează procesul de supraveghere a activității aeronautice a agentului aeronautic de handling. În cazul prelungirii perioadei de autorizare pentru o perioadă de până la 3 ani, AACR va programa și va derula cel puțin un audit de supraveghere, anual, urmărind în special menținerea condițiilor de autorizare, asigurarea siguranței zborului și conformitatea cu prevederile reglementărilor aplicabile.

(8) AACR eliberează certificatul de autorizare după ce are confirmarea că solicitantul a efectuat plata diferenței de tarif (regularizare postcalcul) pentru activitățile desfășurate de AACR.

(9) Dacă la solicitarea prelungirii perioadei de autorizare, ca urmare a unor cauze care țin de AACR, procesul de evaluare nu poate începe sau nu se poate desfășura în perioada corespunzătoare (până la expirarea datei de valabilitate a certificatului de autorizare deținut) și dacă:

- (i) rapoartele de supraveghere ale inspectorilor AACR relevă că organizația menține condițiile de autorizare din certificatul deținut și îndeplinește cerințele aplicabile;
- (ii) AACR sau alte instituții abilitate ale statului nu au constatat deficiențe sau, dacă au constatat, ele au fost remediate oportun în perioada de valabilitate a certificatului deținut;
- (iii) agentul aeronautic respectă reglementările aplicabile,

AACR poate prelungi valabilitatea certificatului de autorizare cu până la 60 de zile, perioadă în care trebuie derulat și finalizat procesul de prelungire a autorizării (conform prevederilor secțiunii 4.4).

(10) AACR va comunica agentului aeronautic, în scris, decizia de prelungire a valabilității certificatului de autorizare, cu precizarea termenului de valabilitate și a obligațiilor care îi revin acestuia în perioada corespunzătoare.

(11) Dacă un agent aeronautic nu solicită prelungirea autorizării și aceasta expiră prin depășirea datei de valabilitate a certificatului de autorizare deținut, agentul aeronautic trebuie să fie reautorizat prin parcurgerea etapelor descrise în secțiunile 4.4—4.6.

(12) Neplata tarifului convenit AACR îndreptățește AACR să suspende procesul de prelungire a autorizării până la achitarea obligațiilor financiare.

- (13)(i) În cazul neprelungirii perioadei de autorizare, solicitantul poate să conteste decizia la AACR în termen de 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei. AACR va transmite către solicitant în termen de 30 de zile lucrătoare decizia de menținere sau revocare a neprelungirii autorizării.
- (ii) Solicitantul va putea contesta decizia AACR de refuz privind prelungirea autorizării, la Ministerul Transporturilor, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a deciziei AACR. Termenul de soluționare a contestației de către Ministerul Transporturilor este stabilit de legislația națională în vigoare privind modul de soluționare a contestațiilor și sesizărilor de către instituțiile administrației publice centrale.

4.8. Modificarea certificatului de autorizare

(1) În cazul situațiilor care impun modificări la certificatul de autorizare, agentul aeronautic civil de handling, deținător al certificatului, se va adresa AACR cu o cerere însoțită de documentația-suport care susține această solicitare, stabilită prin proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă.

(2) Modificările pot consta în includerea/excluderea unor activități, a unor echipamente, modificări ale numelui/sediului organizației etc.

(3) Modificările impun emiterea unei noi ediții a certificatului de autorizare și a anexei la acesta.

(4) Procesul de evaluare va parcurge ciclul descris în secțiunile 4.4—4.6, corespunzător specificului modificării solicitate.

4.9. Restricționarea sau suspendarea certificatului de autorizare

(1) Certificatul de autorizare ca agent aeronautic de handling poate fi restricționat de AACR pe o perioadă limitată, în cazul în care deținătorul acestuia:

- (i) nu mai îndeplinește integral cerințele pentru o parte din activitate, restricționarea aplicându-se acelei părți de activitate;
- (ii) nu mai dispune, temporar, de facilitățile necesare executării activității;
- (iii) nu a încheiat asigurare pentru daune produse terților;
- (iv) se abate în activitatea sa de la cerințele specifice stabilite prin prezenta reglementare, respectiv de la angajamentele declarate în documentația depusă pentru autorizare;
- (v) nu respectă reglementările aeronautice aplicabile sau cerințele specifice activității.

(2) Certificatul de autorizare ca agent aeronautic de handling poate fi suspendat de AACR pe o perioadă limitată, în cazul în care deținătorul acestuia:

- (i) prezintă neconformități de natură să afecteze activitatea operațională/siguranța zborului;
- (ii) nu mai dispune, temporar, de toate facilitățile necesare executării activității;
- (iii) se abate, în mod repetat, în activitatea sa de la cerințele specifice stabilite prin prezenta reglementare și de la elementele declarate în documentația-suport depusă pentru autorizare;
- (iv) nu respectă, în mod repetat, reglementările aeronautice aplicabile sau cerințele specifice activității stabilite de AACR;
- (v) este răspunzător pentru producerea unor incidente aeronautice în perimetrul infrastructurilor de aerodrom sau a unor situații care afectează siguranța activităților aeroportuare;
- (vi) nu și-a achitat obligațiile de plată către AACR.

(3) Restricționarea sau suspendarea certificatului de autorizare se face în condițiile în care se constată că agentul aeronautic de handling se află într-unul din cazurile descrise la secțiunea 4.6 alin. (1) și (2), în baza:

- (i) propunerilor din documentele și rapoartele întocmite de inspectorii AACR cu ocazia inspecțiilor de supraveghere;
- (ii) constatărilor efectuate de inspectorii AACR ca urmare a verificării reclamațiilor/sesizărilor primite de la beneficiarii serviciilor agentului aeronautic de handling în cauză, prin care se confirmă degradarea importantă a activității, cu efecte asupra siguranței operaționale;
- (iii) constatărilor organismelor de stat specializate, abilitate prin lege, care au notificat AACR în acest sens.

(4) Decizia de restricționare sau suspendare a certificatului de autorizare, însoțită de motivele care au stat la baza adoptării ei, se comunică de AACR solicitantului autorizației, în scris, în termen de 30 de zile de la luarea deciziei.

(5) Certificatul de autorizare poate fi suspendat pe o perioadă de cel mult 6 luni.

(6) Dacă până la expirarea perioadei de suspendare nu sunt eliminate cauzele care au condus la suspendarea certificatului de autorizare, acesta se anulează.

(7) Restricționarea sau suspendarea certificatului de autorizare se stabilește de AACR în funcție de riscul potențial generat de activitatea agentului aeronautic în cauză.

4.10. Anularea certificatului de autorizare

(1) Certificatul de autorizare al unui agent aeronautic de handling poate fi anulat de AACR în cazul în care deținătorul acestuia:

- (i) are deficiențe majore în activitatea derulată:
  - a) constatate cu ocazia inspecțiilor instituțiilor abilitate ale statului și comunicate oficial de acestea AACR;
  - b) semnalate sau reclamate de beneficiarii serviciilor agentului aeronautic și confirmate de inspecțiile de supraveghere ale AACR;
- (ii) prezintă neconformități majore stabilite astfel prin proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă aplicabile și constatate de către AACR cu ocazia inspecțiilor de supraveghere a agentului aeronautic;
- (iii) nu mai dispune de facilitățile necesare executării activității;
- (iv) a radiat din obiectul său de activitate, legal înregistrat, activitățile autorizate;
- (v) se abate, în mod repetat, în activitatea sa, de la cerințele specifice stabilite prin prezenta reglementare, de la elementele declarate în documentația de autorizare prezentată și/sau de la condițiile inițiale de acordare a certificatului de autorizare, referitoare la siguranța, regularitatea și eficiența traficului aerian, precum și de la calitatea activităților/serviciilor prestate;
- (vi) omite să corecteze în interiorul termenului de suspendare toate deficiențele care au justificat măsura suspendării certificatului de autorizare;
- (vii) solicită în scris anularea și depune documentul original la AACR.

(2) Anularea certificatului de autorizare se face în situația în care se constată că agentul aeronautic de handling se află într-unul din cazurile descrise la secțiunea 4.10 alin. (1), în baza:

- (i) propunerilor din documentele și rapoartele întocmite de inspectorii AACR cu ocazia inspecțiilor de supraveghere;

- (ii) constatările efectuate de inspectorii AACR ca urmare a verificării reclamațiilor/sesizărilor primite de la beneficiarii serviciilor agentului aeronautic în cauză, din care rezultă abaterea sistematică de la procedurile operaționale, pierderea capacităților tehnice, degradarea facilităților, cu efect direct și grav asupra siguranței zborului;
- (iii) constatările organismelor de stat specializate, abilitate prin lege, care au notificat AACR în acest sens.

(3) Decizia de anulare a certificatului de autorizare, însoțită de motivele care au stat la baza adoptării acesteia, se comunică de AACR deținătorului certificatului și operatorului/administratorului de aerodrom (dacă este diferit de agentul aeronautic de handling) în scris, imediat după luarea deciziei.

(4) După anularea certificatului de autorizare, redobândirea statutului de agent aeronautic este posibilă numai prin reautorizare (autorizare inițială și acordarea certificatului) conform etapelor menționate în secțiunile 4.4—4.6.

4.11. Contestații

(1) Contestațiile împotriva deciziei de restricționare, suspendare sau anulare a certificatului de autorizare se depun la AACR de agentul aeronautic direct sau printr-un interpus al acestuia, în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință. AACR va analiza contestația în cadrul comisiei de soluționare a contestațiilor stabilite prin decizie a directorului general al AACR și va transmite către solicitant, în termen de 15 zile lucrătoare, decizia finală privind restricționarea, suspendarea sau anularea certificatului de autorizare.

(2) Solicitantul va putea contesta menținerea de către AACR a deciziei de restricționare, suspendare sau anulare a certificatului de autorizare, la Ministerul Transporturilor, în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință. Termenul de soluționare a contestației de către Ministerul Transporturilor este stabilit de legislația națională în vigoare privind modul de soluționare a contestațiilor și sesizărilor de către instituțiile administrației publice centrale.

CAPITOLUL 5

Procesul de supraveghere a activității agenților aeronautici de handling

5.1. Scopul procesului de supraveghere

(1) Procesul de supraveghere continuă a activităților desfășurate de agenții aeronautici de handling are scopul de a verifica dacă aceștia:

- (i) mențin condițiile existente la acordarea autorizării și respectă cerințele specifice menționate în certificatul de autorizare;
- (ii) respectă cerințele reglementărilor aeronautice civile aplicabile privind siguranța zborului și securitatea aeronautică;
- (iii) respectă prevederile procedurilor comune cu operatorul/administratorul de aerodrom și cu administratorul serviciilor de trafic aerian, după caz;
- (iv) respectă planul de acțiuni corective asumat;
- (v) se conformează cu cerințele noi, stabilite prin reglementări aplicabile emise după ce au fost autorizati.

(2) Supravegherea activităților desfășurate de agenții aeronautici de handling se efectuează de AACR pe întreaga perioadă de valabilitate a certificatului de autorizare.

5.2. Organizarea procesului de supraveghere

(1) Procesul de supraveghere se organizează, este condus și se execută de inspectorii aeronautici din cadrul AACR pe criterii specifice.

(2) Activitatea de supraveghere se realizează prin inspecții și evaluări periodice, planificate sau inopinate, ale activităților de profil desfășurate de agenții aeronautici de handling.

(3) De asemenea, inspecțiile/auditurile de supraveghere pot fi generale (vizând toate componentele și aspectele activităților autorizate) sau parțiale (dedicate anumitor componente și aspecte ale activităților specifice), după caz.

(4) În cazul prelungirii perioadei de autorizare pentru o perioadă de până la 3 ani, AACR va programa și va derula cel puțin un audit de supraveghere, anual, urmărind în special menținerea condițiilor de autorizare, asigurarea siguranței zborului și conformitatea cu prevederile reglementărilor aplicabile.

(5) În cazul sesizării unor deficiențe sau apariției unor dificultăți, de orice natură, care afectează sau ar putea afecta siguranța activităților aeronautice, AACR organizează inspecții/audituri speciale pentru cazul respectiv.

(6) Dacă în urma activității de supraveghere se constată că deținătorul certificatului de autorizare nu mai îndeplinește condițiile cerute pentru autorizare sau nu respectă limitările specificate în documentul de autorizare, AACR informează imediat, în scris, agentul aeronautic în cauză asupra neconformităților constatate și solicită remedierea acestora într-o perioadă de timp determinată.

(7) AACR evaluează dacă agentul aeronautic implicat mai poate continua activitatea în perioada de remediere a neconformităților constatate și, în consecință, AACR poate restricționa sau suspenda autorizarea în perioada de referință.

(8) În cazul în care deficiențele sesizate nu se remediază la termenele stabilite sau acceptate de AACR, documentul de autorizare a agentului aeronautic respectiv se suspendă sau se anulează, după caz.

CAPITOLUL 6

Responsabilități și obligații

6.1. Agenții aeronautici de handling trebuie:

(1) să mențină organizația, facilitățile, cadrul operațional și sistemele de management conform prevederilor prezentei reglementări cel puțin la standardul declarat inițial, constatat și aprobat prin certificatul de autorizare acordat de AACR;

(2) să desfășoare în domeniul aeronautic numai activitățile/serviciile pentru care dețin autorizare, cu respectarea limitărilor sau restricțiilor consemnate în certificatul de autorizare;

(3) să permită și să asigure persoanelor desemnate de AACR accesul la documentația și facilitățile proprii, să asigure accesul inspectorilor AACR la facilitățile și documentația subcontractanților sau furnizorilor, pentru efectuarea evaluării sau supravegherii necesare determinării conformării cu prevederile prezentei reglementări și ale celorlalte reglementări aeronautice aplicabile;

(4) să transmită AACR orice modificare la nivelul organizației, dacă aceasta afectează domeniul de activitate autorizat de AACR.

6.2. În activitatea curentă, agenții aeronautici de handling autorizați trebuie să notifice AACR rezultatele specifice ale activităților (documentații tehnice, buletine de laborator etc.) înainte de aplicare și, pentru cele prevăzute de reglementările naționale în vigoare, să obțină în prealabil avizele AACR corespunzătoare.

6.3. În activitățile de handling, agenții aeronautici implicați trebuie să respecte cerințele de securitate aeronautică prevăzute de actele normative naționale și internaționale aplicabile.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind aprobarea Manualului de procedură pentru evaluarea și selecția proiectelor depuse în cadrul apelurilor de propuneri de proiecte aferente măsurii 1 „Acțiuni pentru transferul de cunoștințe și acțiuni de informare” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 82.753 din 17 noiembrie 2015, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală,

în baza prevederilor:

— art. 65 și 66 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului;

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. 3.508 din 26 mai 2015;

— art. 22 alin. (3) și art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garanțării;

— Acordului de delegare a sarcinilor privind implementarea unor măsuri din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, susținute financiar de la Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și bugetul de stat, încheiat între AM PNDR și AFIR nr. 78.061/6.960/2015, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Manualul de procedură pentru evaluarea și selecția proiectelor depuse în cadrul apelurilor de propuneri de proiecte aferente măsurii 1 „Acțiuni pentru transferul de cunoștințe și acțiuni de informare” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 2.373.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

